

Tyláček



ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J.K. TYLA

Ročník XXV, červen 2016

98 léto



Uvnitř tohoto vydání:

Úvodník pana ředitele

Přírodovědná exkurze na Šumavu

Tylovka a den svobody města Písek

Rozhovor s Verčou Hurtíkovou

Akademie 2016

Den EVVO

Různá 2016—Kurz výtvarné tvorby a fotografování

Eurorebus

Tajemství Písecké vlajky

Tancujeme dobře a rádi

Tyláček v kraji první!

Vtipy na prázdniny

Z našich MŠ

Školní družina v nemocnici

V tanečním rytmu 2016



Dobrý den vážení čtenáři,

obvykle píší v tomto čase v úvodníku o vůni léta, moře a hub a polykání kilometrů v sedle bicyklu a větru ve vlasech. Letos si to stále nějak neumím představit a spíše vidím prach, trubky a instalatéry. Rekonstrukce vody a odpadů jak ve třídách na 2. stupni, tak i na celém 1. stupni bude hektická a náročná. Proto také děti končí školu již v pátek 24. července a začínají v pondělí 5. září. Všichni pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci školy pak budou v tomto volnu pro žáky pomáhat stěhovat a uklízet tak, aby vše mohlo opět slavnostně a v novém začít.

Nebudou zahálet ani pracovníci a pracovnice ve školní jídelně, celé léto se bude vařit pro seniory i pro příměstské tábory a akce typu folklórního festivalu. Také některé paní učitelky a páni učitelé pojedou na letní školy, aby se seznámili s novými metodami jako např. splývavé čtení Sfumato nebo matematika dle dr. Hejného. Snad tedy přijde alespoň klidný a slunečný podzim. Letošní školní rok utekl jako voda a mě přísluší jej nějak zhodnotit. Když listuji nabitým diářem, výstřížky z novin a předchozími třemi výtisky Tyláčka, považuji jej za rok velmi úspěšný. Máme za sebou velké pro-

jekty podpořené Evropskou unií, dobře dopadly i jejich kontroly, naši žáci byli většinou úspěšní jak ve školní práci, tak i v reprezentaci školy a města, snad každý den se konala nějaká zajímavá akce, dobrá je i atmosféra ve škole a škola stále drží dobré jméno. Největší radost mi dělají situace, které nesouvisí s násobilkou či vyjmenovanými slovy. Když jdou děti nadšeně vystupovat do nemocnice pro své nemocné vrstevníky, když si sami připraví školní akce jako parlamentáři, když za mnou přijdou s žádostí o pomoc při realizaci svých nápadů, když vyrobí dárky pro babičky a dědečky v Domovince, když paní učitelky sbírají bižuterii a hedvábné šátky pro hospic, aby i tam byly poslední dny klientek důstojné...

Jsou samozřejmě i věci, které se moc nepovedly, čas od času to někde zajiskří. V celé organizaci je přes 700 dětí ve škole, 300 ve čtyřech školkách, to znamená i 2000 rodičů, denně vaříme 1100 obědů, zaměstnanců je téměř 120, taková čísla občas nějaký problém vygenerují. Všichni ve škole se snažíme, aby byl požár vždy uhašen v zárodku a našli jsme společné řešení. Snad se i to daří. Za to všem svým vstřícným spolupracovníkům i

všem našim klientům (rodičům, dětem, strážníkům...) děkuji.

Neodpustím si jedno letní přání a osobní zkušenost. Mám to štěstí, že mohu každý červenec vyrazit s partou kamarádů a našich dětí na splouvání Otavy. Zatím co u našeho táboráku se obvykle hraje na kytary, zpívá a prostě se tak společně letně „blbne“ nebo „čutá“, v kempech často vidím i jiné „kroužky“ kolem míst pro nabíjení smart vymožeností, kde sedí děti a „paří“ na mobilních telefonech či tabletech. Což o to, počítačové hry jsem nikdy plošně nezatracoval, naopak, mají spoustu vzdělávacího i relaxačního potenciálu, zaráží mě ale to ticho, to nepovídání si, ten nezáměr o cokoliv jiného. Později jsem si přečetl článek o tzv. smombies a začal si jich více všimát. Smombies jsou epidemií současnosti. Je to nové slovo, které vzniklo složením slova *smartphone* (chytrý telefon) a *zombies*



(oživlé mrtvoly). Jsou zabraní do svého mobilu tak, že nevnímají okolí, omezují své životní funkce, narážejí do věcí i do lidí, vstupují nečekaně do silnice, ztrácejí barvu ve tváři. Určitě je znáte...

Přeji tedy vám všem léto, kdy si najdete čas na lidi kolem sebe, kdy si budete povídat, budete se společně smát a dávat si vědět o tom, že jste, že se máte rádi a že se potřebujete. Tedy léto bez smombíků



Pavel Koc, ředitel školy.

Tyláček v kraji první!

25. dubna přicestovala redakční rada Tyláčka do Českých Budějovic na vyhlášení školních časopisů krajského kola. Naším úkolem tedy bylo dostavit se v devět hodin do budovy Krajského úřadu.

Hned na úvod nás a ostatní žáky a učitele z jiných škol přivítal v sále hlavní organizátor Václav Pavlík, který všechny seznámil s následujícím, velmi dlouhým programem.

Ze všeho nejdříve se představili účastníci zahraničního zájezdu do Maďarska. Ti vyprávěli o svých zážitcích, které tam prožili se svými krajany, Slováky, Poláky a Maďary.

Poté vystoupila Pavla Krátká, autorka knihy Pohrátky, kterou napsala se svými přáteli. Významně jí s tvorbou pomohly i její děti, které

vymyslely hlavní postavu. Povíдалa o tom, jak náročné je knihu vydat. Navíc ji nakladatelství odmítlo, protože její dílo považovalo za velice složité, prý by ho malé děti nepochopily. Tak se svými přáteli vydala knihu sama.

Na knize najdete jméno autorky v tomto znění: Pavla Soletka Krátká. Samozřejmě to všem vysvětlila. Její jméno se jí zdálo krátké, a tak si

tam vložila slovo Soletka, protože tak jí přezdívali doma. Prý proto, že měla prsty dlouhé jako soletky.

Poté byla věnována pozornost skupince lidí, která se zúčastnila mezinárodního evropského projektu Reaching the goals v Rumunsku.

Předposlední bod programu před samotným vyhlášením patřil Arnoštu Petráčkovi, paralympionikovi, mistru světa v plavání a rodákovi z Písku! Tento talentovaný člověk i přes svůj handicap, má zkrácené ruce a musel podstoupit operaci kolen, dosáhl opravdu skvělých úspěchů. Celým sálem putovaly vzácné medaile, které s sebou přinesl ukázat.



A konečně nastalo vyhlášení! Ještě chvíli to bylo pro nás velmi napínavé. Chvilé napětí skončila, až když jsme uslyšeli: „První místo v kategorii prvního a druhého stupně získává školní časopis Tyláček z Písku!“ Měli jsme velkou radost a po vyhlášení jsme poprosili

našeho rodáka a paralympionika a poté také „Soletku“ o společnou fotografii.

Cestou domů nás doprovázely dobrý pocit a radost z postupu do celostátního kola v Brně.



Pavel Černý 9. C

Jak to chodí v rádiu

V úterý 10. května jsme se kolem osmé hodiny sešli na autobusovém nádraží a odjeli na exkurzi do Českých Budějovic. Po příjezdu jsme rovnou vyrazili do rádia Faktor. Tam se nás ujal pan ředitel, který nám vše velmi podrobně vysvětlil a ukázal. Řekl nám, jak probíhá běžný den, jak se vybírají písničky do hitparád, podle čeho se dělají

vstupy moderátora, co všechno musí moderátor zvládat a znát. Seznámil nás i s historií rádia a vůbec se vším, co jsme chtěli vědět. Pustil nás přímo do studia, takže jsme mohli pozorovat práci moderátora, který nám ukázal co, kdy a jak musí dělat. Věřte, není to tak lehké, jak to vypadá, zkuste si například z pěti A4 udělat minutový

vstup a říci přitom vše podstatné a důležité, navíc srozumitelně a tak, aby nebylo poznat, že to čtete. Potom jsme vyrazili zpátky domů. Celý den jsme si moc užili, hodně jsme se dozvěděli a chtěli bychom poděkovat všem, kteří nám tuto exkurzi umožnili.

Gabriela Vandasová, 8. B

Eurorebus

Na EUROREBUS jezdí naše škola už pravidelně. A pravidelně dosahujeme pěkných výsledků. Ani letos tomu nebylo jinak... Získali jsme i první místo ale to bychom moc předbíhali. Vše začalo v 7:00 ráno na vlakovém nádraží, kde jsme měli sraz směr České Budějovice. Kolem 8:00 jsme stáli na nástupišti v Budějovicích a mířili k Jihočeské univerzitě. Dorazili

jsem celkem brzo, takže času na prohlídku všech doprovodných her bylo dost. Přibližně v 10:15 vše začalo s mírným zpožděním. Do konce se vše trochu zpestřilo, když v celém městě vypadl proud na více než hodinu. Nakonec se to obešlo bez větších problémů a všichni mohli začít psát své testy. Celkem jsme si oddechli, když jsme je měli za sebou. No a už nás neče-

kalo nic jiného než vyhlášení. Nejlépe dopadli naši nejmladší (EUROREBUS JUNIOR), kteří se umístili na prvním místě, díky čemuž postupují do celostátního kola v Praze. Do Prahy se s nimi podívá i Honza Kříž s výborným výsledkem ve skupině jednotlivců-5. místo. Po vyhlášení jsme se pomalu přesouvali do nákupního centra, kde jsme měli krátký rozhod,

po kterém nás čekala už jenom cesta domů. Všichni jsme byli příjemně unavení a těšíme se na další krajské kolo EUROREBUSU. NEZAPOMEŇTE OD ZÁŘÍ TAKÉ VYPLŇOVAT TESTY EUROREBUS NA JEJICH STRÁN-

KÁCH, MŮŽETE SE POTÉ S NÁMI TAKÉ PODÍVAT DO ČESKÝCH BUDĚJOVIC 😊

Anna Reinišová, 7. B



Akademie 2016

... očima reportérů

V osm hodin ráno jsme se všichni herci, stěhováci (ti, co nosili věci do divadla a starali se o kulisy) a ostatní účastníci Akademie sešli před šatnou. A vyrazili jsme do divadla.

Každý herec i zpěvák se připravoval na své vystoupení, někteří si ladili kytaru, druzí si opakovali text. Potom jsme si šli, my reportéři, sednout do hlediště a pozorovali zkoušku na velké vystoupení. Diváky byly děti z prvního stupně. Zavládlo ticho, jen učitelé připravovali

scénu. Jako první na scénu nastoupila zvířecí škola. Byli mezi nimi lev, který věděl všechno nejlépe, agresivní tygr, zajíc, který chodil do školy vždy pozdě, veverka, která stále jedla, nepořádné prasátko a panda, který pořád spal. Postupně do divadla přicházely mladší děti, aby se připravily na své vystoupení. Potom nastoupily taneční skupiny, např. dívky na koštěti a kořata s hudebním doprovodem Kluci kočiči.

Aneta Pešková

Akademie začala v 18 hodin. Prvním představením večera byla Kuřátka z 1. C, po nich následoval projev pana ředitele. Mottem představení bylo „NENÍ MOUDRÝ TEN, KDO VÍ MNOHO, ALE TEN, KDO VÍ, CO JE TŘEBA“. Bylo to pěkně udělané, moudré i vtipné zároveň. Máme šikovné děti i učitele.

Patrik Izdenczy

Tancujeme dobře a rádi

S příchodem jara pořádáme taneční večer pod názvem "V tanečním rytmu". Ve sportovní hale Elim se letos uskutečnil ve čtvrtek 10. března. Slovem provázela celý večer paní učitelka Yvona Zuntová.



Pan ředitel Pavel Koc hned v úvodu poděkoval všem tanečnickům, organizátorům a rodičům za velkou podporu.

Atmosféra byla opravdu báječná. Nejen diváci, ale i naše děti v první části obdivovali taneční umění v rytmu standardních a latinskoamerických tanců klubu „Čtyřlístek“ manželů Motlových ze Strakonice. V druhé části večera na téma „Zná-

me z televize“ se představily naše děti. Taneční kroužek Berušky pod vedením p. uč. Zuzany Bínové a Marcely Lejčarové s tanečkem „Holky z porcelánu“, jako „Saxany“ s košťátky a chytlavou melodií z filmu „Šimon a Matouš“. Žáci 1. C se hemžili jako „Žlutá kuřátka“ p. uč. Gábiny Včeličkové, žáci 1. A tančili jako postavičky z „Večerníčku“ p. uč. Dany Maňhalové. „Peřině“

připomněli svým tanečkem natáče- ní u nás v Písku žáci 2. D p. uč. Jany Mohňanské, holčičky z 3. C zatančily jako „ Střapaté nohaté holky " p. uč. Evy Hralové. Tereza Bečvářová se svým sólem upoutala jako „ Královna Elsa " - navštěvuje baletní školu Flash dance Labuť Marty Kotrbové. Žáci z 3. B p. uč. Zuzany Bínové zaujali diváky svým vtipným vystoupením „ Jožin z bažin." Před poslední částí programu si děti užívaly taneční přestávku,

hned poté následoval program tanečníků line dance. Pozvání přijaly tanečnice zralého věku z Line dance,



klubu Louisiany pod vedením Toma Dvořáka, aby ukázaly nejen zajímavé choreografie, ale hlavně možnost taneční aktivity na celý život. Na parketě se vystřídaly s naším tanečním kroužkem Line dance p. vych. Marcely Lejčarové a nechyběly ani ukázky ze soutěží. Celý večer provázely rozmanité taneční rytmy, úsměv a radost z tance.

Marcela Lejčarová

Růžená 2016 – Kurz výtvarné tvorby a fotografování

Letošní kurz jsme sice jako vždy trávili uprostřed lesů a luk poblíž vody, ale malby v plenéru jsme si tentokrát kvůli počasí moc neužili. Zažili jsme v minulosti i deštivé kurzy, zatím nám ale na žádném nesněžilo, jako tomu bylo letos. Teplota v noci padala pod nulu, a tak jsme byli rádi, že se v chatkách topilo.

Ani výtvarně nás počasí nezaskočilo. Letošní téma kurzu „Hudba“ se docela dobře malovalo a fotografovalo i uvnitř a opravdu nás všechny nadchlo. Hudební nástroje z kabinetu hudební výchovy se na týden přemístily do improvizovaného výtvarného a fotografického ateliéru, který jsme si vytvořili v jídelnách rekreačního střediska. Různými technikami (pastelem, tuší, koláží, temperami, akvare-

lem, facepaintingovými, či akrylovými barvami) jsme zachycovali hudebníky, hudební nástroje iacity, které nám hudba přináší. Také jsme vyráběli vlastní hudební nástroje. I fotografové tvořili své umělecké ateliérové fotografie hudebních nástrojů a zachycovali hudbu v jejích symbolech. Při této práci ještě stihli reportážně fotografovat práci výtvarníků. Během naší tvorby zněla kolem reprodukováná hudba, občas vystřídaná živými vstupy. Někdy zněla flétna, jindy housle, nejčastěji kytara. To si účastníci kurzu hráli jen tak...

Letošním bonusem byla možnost vyzkoušet si točení na hrnčířském kruhu. Díky naší hostující lektorce Kamile se zájemci po dva dny střídali u kruhu a každý z nich si mohl vytvořit hrníček, misku nebo malý

džbáněk.

Každý den probíhalo večerní sdílení, během kterého se promítaly fotografie z uplynulého dne. Vždycky jsme si zrekapitulovali uplynulý den a už jsme se začali těšit, co vytvoříme zítra.



Nežádánější a nejoblíbenější aktivitou byl i letos facepainting, malování na obličeji. Výtvarníci a fotografové vytvořili smíšené týmy a vybrali mezi sebou „model“, jehož obličej se stal malířským plátnem. Díky letošnímu tématu se některé obličeje staly houslemi, jiné noto-



vou osnovou, paní hudbou či hudební vílou. Pomalované tváře každý tým doplnil kostýmem z různě naaranžovaných látek. Výtvarným výstupem z této aktivity jsou kromě momentální radosti z tvorby a jejího výsledku především fotografie. Letos si modelky během fotografování užily hodně zimy, fotografie na břehu rybníka však opravdu stojí za to.

Vrcholem letošní tvorby byla výstava prací vzniklých na kurzu. Tu

jsme uspořádali poslední den, v den odjezdu. Jedna z místností se stala výstavní síní. Na vernisáž jsme pozvali i pracovníky rekreačního střediska, kteří se o nás během kurzu starali. Shlédli jsme taneční vystoupení a vyslechli kytarové vystoupení i píseň na flétnu. Po slavnostním zahájení jsme si důkladně prohlédli všechny ex-

ponáty výstavy a měli hezký pocit z odvedené tvůrčí práce.

Během celého kurzu jsme vnímali skvělou přátelskou atmosféru tvoření a vzájemné důvěry. Také letos se nám podařilo na týden vytvořit báječné společenství lidí, kteří mají vzájemný respekt, tvůrčího ducha a citlivou duši. Už teď se těšíme na kurz 2017!



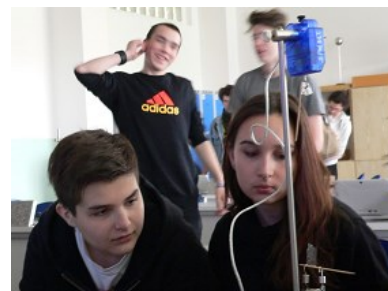
Účastníci kurzu

Školní den trochu jinak

Dne 19. dubna. 2016 se uskutečnil den EVVO, který má každý rok podobný průběh. Šestáci se věnovali zemědělství s Ing. Jelínkovou, která je vedoucí projektu Zemědělství žije. Po hodinové přednášce následovaly praktické činnosti, jako poznávání zemědělských plodin a produktů nebo zkouška dojení mléka na umělé dojičce. Sedmáci se vydali do čistíčky odpadních vod a osmáci na skládku a kompostárnu. Velké po-

děkování patří vedení obou organizací za ochotu, s jakou se jejich zaměstnanci dětem věnovali a Odboru životního prostředí Městského úřadu v Písku, zejména p. Ing. Šatrovi za bezplatnou dopravu na místo. Devátáci testovali nový systém pokusů Pasco. P. uč. Lišková a Divišová mohly na místě doladit problémy, které tato výuka s sebou přináší.

Na závěr všichni vyrobili plakáty, kde byly poznatky z dne EVVO prezentovány. Nejlepší byly vyhodnoceny a odměněny.



Yvona Zuntová

Den EVVO v 7. třídách

V úterý 19. dubna se na naší škole uskutečnil již tradiční Den environmentální výchovy. Stejně tak jako každý rok byly pro žáky naší školy připraveny zajímavé a poučné aktivity. My, žáci sedmého ročníku, jsme šli na exkurzi na čističku odpadních vod. Když jsme přišli do areálu čističky, již

nás očekával náš průvodce. Provedl nás celým areálem, seznámil nás s procesem čištění vod a také s nutností vodu chránit. Prohlídka čističky trvala asi hodinu.

Po návratu do školy jsme se v předem sestavených skupinách pustili do výroby plakátů na téma čištění a ochrana vody. Bě-

hem exkurze i výroby plakátů jsme se dozvěděli mnoho užitečných věcí ale i další ročníky se měly na co těšit.

Letošní Den EVVO máme úspěšně za sebou a těšíme se na další.

Anna Reinišová, 7. B

Den EVVO v 8. třídách

Dne 19. dubna se ve škole uskutečnil den EVVO, který má žáky přinutit k tomu, aby se zamysleli nad tím, jak věci, které běžně děláme, působí na nás a na naše životní prostředí. Tato akce byla zároveň jakýmsi připomenutím Dne země (22.4.).

Pro žáky osmých tříd byla domluvena exkurze na skládce komunálního odpadu a následně na dotřídovací lince ve Smrkovicích. Sraz naší skupiny byl ve třídě 8. B a po seznámení s průběhem této akce jsme vyrazili na autobus, který měl sice zpoždění, ale nakonec vše



dobře dopadlo a my se ocitli na místě.

Po příjezdu si nás vzal na starost Ing. M. Šatra, který je vedoucím odboru životního prostředí, a vysvětlil nám, jak to na skládce komunálního odpadu vlastně funguje, jak se z posekané trávy, shrabaného listí a jiného komunálního odpadu stane např. hnojivo, které přidáváme k rostlinám.

Poté jsme se přemístili na dotřídovací linku, kde jsme si vyslechli odborný výklad o fungování této linky a následovala samotná prohlídka. Dozvěděli jsme se, že k dotřídování přijímají neznečištěné a neznehodnocené papírové a plastové odpady a po dotřídění jsou tyto odpady předány zpět do oběhu.

Ve škole jsme se rozdělili do sku-



pin a vypracovali projekt na vybrané téma z toho, co jsme se za ten den dozvěděli.

Myslím si, že tato exkurze byla přínosem pro každého z nás a že jsme si udělali obrázek o tom, jak vše funguje.

A na závěr mi dovoluťe jeden malý a výstižný citát : „ **Jedině příroda ví, co chce... nikdy nežertuje a nikdy nedělá chyby, ty děláš jen člověk.**“ (Johann Wolfgang Goethe)

Nela Vondráková 8. B

Ekotým—exkurze po škole s panem školníkem

Jeden z nejdůležitějších pracovníků školy si na nás udělal čas. Je to pan školník Zdeněk Zoch, který se stará o chod školy, elektřinu, vodu atd. Ukázal nám spoustu místností, do kterých bychom se jako žáci nikdy sami nepodívali. Viděli jsme například hlavní uzávěr vody, elektřiny a výměník, kde bylo spousta páry a velké teplo. Vyprávěl nám o haváriích, které se na škole staly. Poznali jsme, že provoz naší školy je složitý, ale pan školník tomu naštěstí rozumí a ví, co má kdy dělat, abychom se mohli v klidu učit. Ze zápisů Jindřišky Vovesné a členů Ekotýmu vybrala Y. Zuntová.

Ekotým

Ekotým – beseda s vedoucím školní jídelny panem Tomešem

Další důležitou osobou ve škole je vedoucí jídelny, který se stará o naše spokojená břicha. V pondělí 7. března 2016 jsme si povídali s panem Tomešem o jeho práci. Odpověděl nám na všechny naše dotazy a vysvětlil, co je spotřební koš, neboli pravidla sestavení jídelníčku. Například každý měsíc musí být ryba, rýže, brambory, čerstvá zelenina, luštěniny, atd. Vše je v procentech ukázáno na vývěsce vedle objednávky jídel. V jídelně se vaří přes 1 100 jídel denně, a to i pro školky a seniory. Pan vedoucí byl velmi ochotný a slíbil, že se můžeme těšit na novinky, které plánuje.

Ekotým

A takhle jsme úspěšní

Mimosportovní soutěže:

Přehlídka dětských recitátorů okres I. kategorie 1.místo Viktorie Mohňanská 3.místo Anna Kocová
II. kategorie 1.místo Marie Záluská 3.místo Prokop Vovesný
III. Kategorie 3.místo Jindřiška Vovesná

Pythagoriáda okres 5.třída 2.místo Kateřina Kučinová (5.C)

Létám – jsem motýl nebo pták? Celostátní výtvarná soutěž

(8.A)

kategorie 2.-3.tř. 2.místo Julie Klementová (3.D)
kategorie 6.-9.tř. 1.místo Tereza Šefránková

Matematická olympiáda okres kategorie Z6 3.místo Tereza Krejčová (7.B)
6.místo Dan Hejl
6.místo Šimon Marek

kategorie Z8 1.místo Nela Vondráková
7.místo Gabriela Vandasová

Finanční gramotnost kraj 3.místo (Nela Vondráková, Jan Kudrlička, Matěj Mach)

Eurorebus kraj Junior 1.místo (Marie Záluská, Marek Bláha, Matěj Záluský)
Z01 7.místo 7.B (Anna Reinišová, Josef Kříž, Jindřiška Vovesná)
Z02 14.místo 9.A (Adam Havrda, Šárka Vachtová, Sarah Chumová)

jednotlivci Z02 5.místo Jan Kříž + postup do celostátního kola doprovodné soutěže Dnešní svět v pohybu (nejlepších 8 v ČR)



Matematická olympiáda
Okresní kolo
Kategorie Z7

1.-5. místo

Nela Vondráková



| | | | |
|----------------------------------|------------|---|--|
| Piškvorky – školní přebor | 1.třídy | 1.místo Šimon Doležal (1.A) 2.místo Sebík Peterek (1.A) 3.místo Karolína Poláková (1.A) | |
| | 2.-3.třídy | 1.místo Matěj Záluský (3.C) 2.místo Tran Truc Quynh (3.C) 3.místo Viktorie Mohňanska(3.B), Jiří Mašek (3.D) | |
| | 4.-5.třídy | 1.místo Ben Chmelík (3.A) 2.místo Filip Janovský (5.A) 3.místo Marek Bláha (4.B) a Dominik Novák (4.A) | |
| Školní časopis roku | kraj | Tyláček – 1.místo | |
| Recitační soutěž | kraj | mladší | 1.místo Viktorie Mohňanská (3.B) |
| | | starší | 1.místo Marie Záluská (5.B) |
| Sportovní soutěže: | | | |
| Basketbal | okres | kategorie III kluci | 1.místo (Šimon Marek, Dan Hejl, Matěj Ouředník, Caden Hartman, Jan Voith, Patrik Ondo, Martin Drdel) |
| | | kategorie IV holky | 1.místo Kateřina Velková, Karolína Šáchová, Aneta Hachová, Šárka Velimská, Zlata Stuchlíková, Veronika Hurtíková, Adéla Jedličková, Kateřina Suková, Rachel Heczková, Lucie Vyoralová) |
| | | kategorie IV kluci | 2.místo (Matěj mach, matěj Koc, Martin Vokatý, Šimon Holeček, Vláda Blažek, Ladislav Kortus, Martin Mižikár) |
| Vybíjená | okres | kategorie II mix | 2.místo (Gabriela Chumová, Jan Stuchlík, Valda Horba , Nikola Rábová, Asher Hartman, Sebastián Gashi, Adam Dvořák , Tomáš Preuss, Josef Svoboda, Filip Novák, Šimon Žák, Jakub Brodský) |
| Basketbal | kraj | kategorie III kluci | 1.místo (Šimon Marek, Dan Hejl, Matěj Ouředník, Caden Hartman, Jan Voith, Karel Voith, Martin Drdel) |
| | | kvalifikace o republikové finále | 2.místo (Šimon Marek, Dan Hejl, Matěj Ouředník, Caden Hartman, Jan Voith, Karel Voith, Patrik Ondo) |
| | | kategorie IV holky | 4.místo Kateřina Velková, Karolína Šáchová, Aneta Hachová, Šárka Velimská, Zlata Stuchlíková, Veronika Hurtíková, Adéla Jedličková, Kateřina Suková, Rachel Heczková, Lucie Vyoralová) |
| | | kategorie IV kluci | 3.místo (Matěj Mach, Matěj Koc, Martin Vokatý, Šimon Holeček, Vláda Blažek, Ladislav Kortus, Martin Mižikár) |
| Atletika OVOV | okres | Družstvo | 4.místo Jan Zástava – 1.místo František Schwartz – 2.místo Martin Drdel – 3.místo Kateřina Suková – 3.místo |
| Atletika čtyřboj | okres | hoši mladší | 1.místo (Martin Drdel, Fanda Schwartz, Petr Hřebejk , Martin Staník) |
| | | dívky starší | 1.místo (Kačka Suková, Lucie Vyoralová, Verča Hurtíková , Adéla Jedličková) |
| | | hoši starší | 4.místo(Šimon Holeček , Kuba Roučka, Pavel Kalianko, Adam Brabec) |

M. Janovský

Školní družina v nemocnici

(není to poplašná zpráva)

V úterý 3. května se žáci a žákyně ze školní družiny ZŠ Tylova vydali na dětské oddělení písecké nemocnice. Nebyli nemocní, ba právě naopak. Byli zdraví, plní elánu a úsměvů, které chtěli rozdat kolem sebe. Pod vedením paní vychovatelek Aleny Vlnové a Kateřiny Podešové vyrobili pro hospitalizované děti a personál oddělení kolekci ma-

lovaných obrázků, obrázků na hedvábí, látkových loutek a hraček



s tematikou večerníčkových postav. Ty rozvěsili po chodbách ambulancí i lůžkové části a také s nimi obdarovali všechny přítomné.

Děti ze školní družiny si připravily i písničkové a recitační pásmo, kterým všechny přítomné děti, lékaře a sestřičky včetně ředitele školy pana Pavla Koce a primáře oddělení pana doktora Karla Chytrého potěšily. Jak připomněl pan ředitel, akce byla

takové symbolické poděkování za všechny nemocné i zdravé děti. V nemocnici si ji zaslouží za zodpovědnou práci a také za pocit jistoty a bezpečí, které všichni zaměstnanci oddělení poskytují dětem a jejich rodinám, když je potřeba.

Pro děti z Tylovky to není první podobná akce, jejich výtvary zdobily či ještě stále zdobí i oddělení ortopedické a léčebnu dlouhodobě nemocných pacientů. Tak na shledanou zase příští rok.



Vychovatelky ze školní družiny

Návštěva nemocnice

O tom, že návštěva nemocnice může být velká zábava, se nedávno přesvědčily děti z naší školy. Konkrétně žáci 3. D a členové zdravotnického kroužku.

Nápad na návštěvu nemocnice v Písku se zrodil díky Mezinárodnímu dni mytí rukou, který připadá na 5. května. Jeho cílem je připo-

menout velký význam správného mytí rukou jako prevenci přenosu infekčních nemocí. Všechny děti si nejprve umyly ruce dezinfekcí a pak se jim pod UV lampou ukázala všechna místa, kde zůstaly nečistoty.

Protože naše škola už dříve navázala s nemocnicí dobrou spolupráci,

byl nám panem ředitelem nabídnut další program. A tak jsme se v doprovodu hlavní sestry přemístili do školící místnosti, kde jsme se naučili správnou resuscitaci – obnovení základních životních funkcí. Milou učitelkou nám byla sestřička z anesteziologického oddělení. Děti si pak za odměnu po náročné práci mohly pochutnat na slad-

kém občerstvení.

Další zastávkou byla centrální sterilizace u operačních sálů.

Příjemnou tečkou byla návštěva u záchranářů. Mohli jsme si prohlédnout sanitky a na závěr jsme si užili divokou jízdu sanitkou po areálu nemocnice.



Všichni jsme prožili dopoledne plné zážitků. Velký dík patří především hlavní sestře paní Mgr. Somrové a panu řediteli MUDr. Holanovi.

3. D a zdravotníci z našeho kroužku

Co se mi nejvíc líbilo

Mně se líbila sanitka. A když jsme s ní jeli, byla to taková simulace horské dráhy. Tedy alespoň pro mě. Líbil se mi i ten přístroj, co ukazoval, jak jsme si umyli ruce. Líbilo se mi toho v nemocnici víc, ale tohle je to nejpodstatnější.

Tomáš Brůžek, 3. D



Nejvíce se mi líbilo, jak jsme jeli v sanitce. Taky jsem měla velkou radost, že se mi podařilo oživit umělou figurínu. Zajímavá byla přednáška o bacilech a také o tom, jak funguje záchranná služba. Žádný operační sál. Exkurze se mi moc líbila.

Marie Valhodovalá, 3. D

Výlet do Vodňan

Když jsme jeli do Vodňan, tak jsme nejdříve šli na autobus. Dojeli jsme na místo a šli do vzdělávacího centra MEVPIS, kde nám ukázali líheň. Byli tam asi 3 cm dlouzí úhoři. Venku bylo spousta kádí s rybami. Třeba sumci, štiky a kapři,



kteří jsme si mohli pohladit. Vylovili nám i raky, ale ty už jsme si už hladit nemohli.

Potom jsme poznávali různé druhy



ryb a barvili jsme si trička. Přejeli jsme autobusem do Střední rybářské školy, kde bylo i muzeum. Říkali nám hodně zajímavostí o různých rybách. Ukázali nám i rejnoky říční, správně se jim říká trnuchy skvrnitě.



té. Také jsme viděli jejich čerstvě narozená mláďata.

Šli jsme do místnosti, kde bylo hodně vycpaných zvířat. Ukázali nám různé rybářské náčiní a řekli



nám, k čemu slouží. Strašně mě zaujali raci. Bavilo mě kreslit si trička.

Julie Klementová, 3. D

Přírodovědná exkurze na Šumavu

Krásné tři dny v šumavském Stožci si v polovině března užila 9. A. Nádherné zimní počasí, skvělé přírodovědné programy, báječné ubytování, dobré jídlo....co víc si bylo možné přát?

Hodně jsme se toho dozvěděli o



šumavské přírodě, o vydře, o chráněných přírodních oblastech i národních parcích, o geologickém vývoji. Získali jsme hodně nových poznatků, ale i tipů k zamyšlení. Byli jsme svými lektory pochváleni za aktivní a vstřícné chování během výukových programů, což potěšilo hlavně naše pedagogy.

Během večerních programů, které pro nás vymyslely naše učitelky, jsme zjistili, jak se dokážeme domlouvat v týmech. Stavěli jsme věže ze špejlí, vymýšleli, jak přepravit vajíčko z prvního patra na zem, aby

se nerozbilo, hráli jsme i další hry...

Šli jsme také na výlet sněhem na Stožickou kapli.

Byli jsme rádi chvíli mimo školu, kde jsme se učili trochu jinak. Také jsme si odpočinuli a odreagovali jsme se před zkouškami na střední školy. Na tuhle exkurzi, které se zúčastnila většina třídy, budeme rádi vzpomínat.



Žáci 9. A

Na výstavě loutek v předpremiéře

V pátek 13.5. jsme se s asi padesáti dětmi naší školy vydali do písecké Sladovny, abychom si v rámci Cipískoviště vyzkoušeli různé netradiční výtvarné a řemeslné techniky. Akce se zúčastnily děti z prvního i druhého stupně. Seznámili jsme se s vypalováním do dřev-

va, smaltováním, broušením skla i s tiskem na textil.

Velikým překvapením pro nás byla možnost navštívit v předpremiéře připravovanou výstavu loutek. Výstavou nás provedla ředitelka Sladovny, paní Tereza Dobiášová. Bylo znát, že tato výstava pro ni není jen



prací, ale především srdeční záležitostí. Děti byly nadšené a mnohé si již plánují, jak výstavu znovu navštívit se svými rodiči i sourozenci.

Krásné dopoledne jsme zakončili u řeky Otavy, kde jsme fandili na závodech dračích lodí posádkám naší školy.

Pavla Šrůtová



Tylovka a Den svobody města Písku

Ve čtvrtek 5. 5. 2016 si žáci z Tylovky připomněli položením květin tradičně u památníku letců RAF v Palackého sadech a u pamětní desky na sokolovně významný den ČR – Povstání českého lidu a zároveň Den svobody města Písku.



Josef Václav Sládek - Čechy

*Jsou ty naše Čechy
země maličká,
jak v hluboké moře
spadá perlička.*

*Proto však je stokrát
ještě radši mám,
že jsou jak ta perla,
jako drahokam;

vzácný, utonulý
v mořské hlubiny,
ale pro nás ze všech
v světě jediný!*

Pan ředitel Pavel Koc u pomníku letců stejně jako pan zástupce Miroslav Janovský u sokolovny vzdali poctu hrdinům, kteří se postavili v letech 1939 - 1945 nacistické okupaci. Vzpomenuli jejich odvalu a odhodlání postavit se nepříteli i za cenu ztráty toho nejcennějšího – svého života. Nebáli se ho obětovat za svou vlast, rodinu a svobodu. Básně J.V.Sládky a J.Žáčka recitovaly žákyně Lucie

Müllerová a Sára Morávková. Žáci se také dozvěděli něco z historie organizace Sokola a budovy samotné, stejně jako mnohé o československých letcích v Anglii, detailně si také prohlédli památník včetně znaků 4 československých stíhacích a bombardovacích leteckých perutí RAF.

Žáci z Tylovky si budou společně se žáky z Husovky na stejném místě v pátek 6. 5. 2016 připomínat i Den osvobození 8. května 2016.

Foto a text: archiv školy



Tajemství písecké vlajky

Slunce pomalu vycházelo, ale to nijak neovlivnilo každodenní život písecké vlajky, která si žila svým poklidným životem. Připevněná na stožáru na hradbách u Putimské brány shlížela na své město, jež měla chránit a honosit ho. Hleděla na město očima plnými vzpomínek a moudrosti. Najednou ji vyrušil šelest křídel a velká rána! Překvapeně se podívala pod sebe a

uviděla malou vlaštovku, která narazila do jejího stožáru plnou rychlostí "No to jsou mi věci. Ta dnešní mládež je tak neopatrná, že se ani nekouká na cestu. Co jsi provedla, že máš tak naspěch?" zabručela vlajka. "Já prosím koukám na cestu, ale nějak se mi zamlžily oči," protestovala vlaštovka.

Teprve teď si vlajka všimla, že vlaštovka tak pláče, že přes slzy, ani

nevidí. "Co se ti stalo?" zeptala se mírněji. "Ve škole máme napsat referát o nějakém člověku, který žil v Písku za 2. světové války, ale já o tom nevím vůbec nic a rodiče taky ne," vzlykla vlaštovka. "Určitě dostanu za pět." „A to nemáš babičku nebo dědečka, kteří by ti o tom vyprávěli?“ ptala se vlajka, která si dost otráveně uvědomovala, že tu vlaštovku má docela dobře na krku

a přála si, aby si letěla po svém. „Ne, nemám,“ pronesla uplakaně vlaštovka. Vlajce vlaštovky začalo být líto a tak řekla: „A nechtěla bys, abych ti jeden takový příběh vyprávěla?“ „Ano, to by bylo od Vás moc pěkné,“ zašvitořila vlaštovka. „Tak si sedni, je to na delší povídání,“ řekla vlajka a začala:

„Tady u Putimské brány hned v domě U koulí bydlela jedna židovská rodina, která se skrývala před nacisty.

Byla to osmičlenná rodina, která se uzavírala vůči světu a okolí. Nejstarším dětem – dvojčatům – v této rodině mělo být letos dvanáct. Jmenovali se Benjamín a Sára. Právě tato dvojka byla nejdivočejší z rodiny. Nikdy neposeděli na jednom místě, pořád pobíhali venku a zkoumali zákoutí tajemného města. Ale přesto oba dva měli trochu odlišný charakter. Benjamín byl zbrklý, divoký a tvrdohlavý, zatím co Sára byla rozvážná a dala si říct. Jednou, když zase takhle šmejdili pod hradbami, uslyšeli hluk. Vzdálený, ale přesto slyšitelný. Zněl neobvykle, nikdy nic podobného neslyšeli: „Co je to?“ zadumala Sára. „Pojďme to zjistit!“ vykřikl Benjamín a chtěl se rozběhnout, ale Sára ho zadržela. „Není ti to divný? Vždyť to zní jako papiňák naší babičky a křik rozzlobeného Tomáše!“ „Ale právě proto musím zjistit, co se

děje.“ „Zní to jako vlak a ten křik mě zajímá,“ odsekl Benjamín a rozběhl se ulicí dolů. „Proč já?“ zaúpěla v duchu Sára a rozběhla se za bratrem. Její bratr měl odjakživa výborný smysl pro orientaci. Jak se blížili, křik se měnil ve vzteklé klení, dětský pláč a výkřiky povelů – v němčině. V tu chvíli bylo dvojčatům jasné, že jsou na nádraží, a že je nejvyšší čas se někam schovat. Přikrčili se do stínů zdí vedlejších budov. Opatrně vykukovali. Nástupišť bylo plné lidí se žlutými šesticípími hvězdami přišitými na kabátech a řvoucích vojáků popohánějících lidi do vagonů. „Náckové,“ zašeptal Benjamín a zbledl. „Musíme se vrátit a varovat ostatní,“ odpověděla Sára a táhla bratra pryč. Ten ji však odstrčil. „Proč vlastně podnikám výpravy se ženskou?“ „Jestli nechceš, aby nás tu chytili, tak zmlkni a dívej se“.

Vtom oba málem vyskočili z kůže, když se za nimi ozvaly hlasy. Otočili se a ještě víc se stáhli do ústraní. Kus stranou od toho všeho stáli dva vojáci a byli v živém rozhovoru. „Pořád nechápu, proč s tímhle musíme ztrácet čas!“ prohlásil jeden s výrazným německým přízvukem. „Přidělí nás zrovna sem a teď musíme dohlížet na ty židovský špinavce, aby nedělali potíže.“ „S tím se nedá nic dělat,“ podotkl druhý a zapálil si cigaretu. „Stejně je brzo

budeme mít z krku, až s nimi v Osvětimi skončou.“ „Benjamíne,“ zašeptala Sára. „Já mám strach!“ „Sklapni, chci slyšet víc,“ zavrčel na sestru chlapec. „Kam tyhle vůbec pošlou?, zeptal se Němec. „Nejspíš většinu do Terezína a některé šťastlivce pošlou rovnou do Osvětimi,“ uchechtl se zle voják s cigaretou a přejel si prstem přes hrdlo. „No a co s tím zbytkem, co se tady podle zvědů ukrývá?“ „Ten dřív nebo později vyčenichají!“... „Nemáte co na práci nebo co?“ vyštěkl za vojáky rozrušený a přísný hlas. Oba dva okamžitě vyskočili a salutovali jako vycvičení psi. „Promiňte, pane, už jsme na odchodu,“ odpověděl Němec. Ten někdo zatím vystoupil ze stínu. Byl to vysoký, hrůzu nahánějící muž s čepicí, na které byl odznak lebky se skříženými hnáty. „Máte štěstí, že jsem v dobré náladě, ale teď marš k vagonu B. Je tam nějaká potyčka.“ „Čelem vzad a honem!“ Neměli ani čas salutovat, jak mazali. Vysoký muž se ještě chvíli rozhlížel, ale nakonec odešel. V tu chvíli jakoby do dětí střelilo. Vyřítily se z úkrytu a jako divé pádily k domovu. Když tu děsivou novinu pověděly doma u večeře, všichni se zhrozili! Od toho dne se ti dva báli vyjít ven, protože se děsili pomyšlení na nácky.

Asi čtrnáct dní po jejich dobrodružství, když už celá rodina večeřela, se najednou ozvalo hlasité buše-

ní na dveře. Všichni ztuhli! A zase zběsilé bušení s výkřiky Otevřete!!! Div, že dveře nevyrazili. Pak se ozvala hlasitá rána, jak zámek rupl a náckové se vříteli dovnitř. Hned příští ráno celou rodinu hnali z domu na nádraží. Sára si při cestě dávala dohromady, jak se to všechno mohlo stát! „Vždyť jsme se přátelili jen s málo rodinami? Musel nás někdo udat.“ Tohle byl její závěr, než došli před Sáře známou budovu. Tam jim připnuli na kabáty šestcípé žluté hvězdy s nápisem JUDE (žid v německém jazyce) a nastrkali je spolu s dalšími a dalšími rodinami. A nebyli to jen židé. Sára i Benjamín si nejed-

nou všimli romských rodin. Když už byli ve vagoně, kde nebylo nikde místo, záchod, soukromí, klid, všude se rozléhal nárek s pláčem malých dětí a beznadějnými slovy, začal liják. Sára se vyklonila z okna a s pocitem, jestli se sem někdy vrátí a co s ní a rodinou bude, ujížděla ze svého rodného města. Se slzami v očích se naposledy dívala na své rodné město, do kterého se již nikdy nevrátila!!!!

Když vlajka dovyprávěla, všimla si, že vlaštovce stekla po zobáčku slza. „Já vím, je to smutný příběh ze smutné doby,“ podotkla vlajka. „Děkuji, moc si vážím Vaší pomo-

ci,“ zapípala vlaštovka. „Ale né, vždyť já přijdu pozdě na hodinu létání“. „Na shledanou a ještě jednou děkuji.“ „A dávej pozor na cestu!“ zakřičela ještě vlajka, než se vlaštovka vypařila. „Ach ta dnešní mládež,“ pomyslela si.

Slunce už stoupalo a vlajka se koukala na své město, které se tolik změnilo. Najednou zavál studený větřík a připomněl vlajce ten křik radostný, křik dětí z židovské rodiny domu „U koulí“. Na ty chvíle, kdy se svět zastavil a byl krásný.

Hana Bělová, 6. C

A něco z historie

Tchyně Evropy Marie Terezie

Marie Terezie vstoupila do dějin a našich učebnic jako šikovná a rázná panovnice Habsburské monarchie, která dokázala ubránit většinu rakouského dědictví a zavedla v platnost nové reformy, z nichž nejznámější je reforma školská, která nařizovala povinnou školní docházku, za což si ale u mnohých z nás velké sympatie nezískala. Tento příběh však nebude jen o politických činech, ale hlavně o její rozrostlé rodině.

Jak už všichni víte, Marie Terezie přivedla na svět šestnáct dětí, které měla se svým manželem Františkem Štěpánem Lotrinským. Svého muže se snažila co nejvíce izolovat od politiky. On byl pro změnu dobrým hospodářem a disponoval velkým majetkem. Často půjčoval své ženě nemalé částky na válečné účely, takže v některých okamžicích byli spíše obchodními partnery než manžely. Šestnáct dětí, to je přibližně

dvanáct let těhotenství, což byla u Marie Terezie zhruba jedna pětina jejího života (dožila se 63 let). Pět chlapců a jedenáct dívek! Tři holčičky zemřely v kojeneckém nebo batolecím věku, jeden syn a dvě dcery zase na rozhraní dospělosti. Matku tedy přežilo deset jejích dětí. Marie Terezie pro ně vydržovala obrovský dvůr s více než 2 000 osobami (služebnictvem, lékaři, učiteli a vychovatelkami, kterým říkali „Ájo“). To jí opravdu

stálo hodně peněz. Královské děti se učily hlavně jazykům (francouzsky, italsky, německy), rodovému dějepisu, zeměpisu, náboženství, tanci a dalším dvorským záležitostem. Některé byly výtvarně nadané. V mladém věku se však většina z nich stala obětmi matčiny sňatkové politiky. Postupně byly posílány za svými budoucími manžely nebo manželkami do Itálie (syn Ferdinand, dcery Marie Karolína a Marie Amálie), do Francie při-

jela Marie Antoinetta, dcery Marie Anna a Marie Alžběta se neprovdaly, protože kvůli prodělaným nemocem byly ošklivé a jediná Marie Kristýna se mohla provdat z lásky, neboť byla Marii Terezií nejmilejší. Proto ta přezdívka tchyně Evropy! Maxmilián se stal arcibiskupem mohučským a konečně synové Josef II. a Leopold II. se stali matčiny nástupci. A skutečně počáteční jméno deseti dcer bylo Marie.

Život Marie Terezie byl



nabytý dětmi, politikou a tím pádem i velkými starostmi. Ale když v roce 1780 zemřela, zanechala po sobě svým pokračovatelům stabilní a bohatou velmoc.

Pavel Černý 9. C

Kapesní hodinky

„Cink, cink, cink,“ probudilo mě vyzvánění z věže píseckého kostela. Bylo dvanáct hodin. Ležela jsem v posteli. Vlastně to tak úplně nebyla moje postel. Byla pokryta bílým, čistě vyžehleným prostěradlem a já na sobě měla peřinu, těžkou jako je v mých snech, když mám zimnici. Všechno se mi zdálo tak moc jiné než večer, když jsem šla spát. „Kde to jsem? Proč spím tak dlouho? Nezbláznila jsem se?“ Když jsem se konečně rozkoukala, zjistila jsem, že tohle není můj pokoj. Byla to malá místnost s dřevěnou podlahou a vysokým stropem, který mají staré kamenné domy. Už teď jsem věděla, že je něco v nepořádku. Vstala jsem a pozorněji si prohlédla místnost. Na nočním stolku ležely hodinky, které jsme se večer před tím s tatškou

pokoušeli spravit. Všechno v téhle podivné ložnici mi přišlo neznámé, až na tyhle staré opotřebované hodinky po dědečkovi. Našli jsme je úplnou náhodou při jarním úklidu. Vyměnili jsme baterku a spoustu dalších věcí. Nefungovaly...

Ano, večer nešly. Teď tika-ly jako o závod. „Tik řak, tik řak, tik řak.“ „Jak je to možné?“ ptala jsem se sama sebe. Prošla jsem se po pokoji. Skrze malé okénko s mřížemi pronikalo chabé světlo. Otevřela jsem starobylé dveře. Panty zaskřípaly. Ocitla jsem se na dlouhé chodbě, vedoucí někam do neznáma. Zábly mě nohy. Není divu, neměla jsem žádné boty, jen čistě bavlněné bílé ponožky.

Uslyšela jsem kroky. Blížila se ke mně hubená postava. Nesta-

čila jsem se nikam schovat. „Co tu pohledáváš, děvče?“ usmál se na mě příjemný mladý muž a já v něm poznala svého dědečka Josefa. Vypadal přesně jako na staré fotografii. Měl na sobě úzkou kravatu a na ní utazený uzel na polovičního Windsora. Byl oháknutý, v černém obleku, a z kapsy mu čouhal řetízek od kapesních hodinek. Jen řetízek. Pověděl mi, že hledá své hodinky, které tu ráno zapomněl. Ani se nedivil, co dělám na chodbě u jeho bytu. Začalo mi docházet, že tohle určitě není moje doba. Všechno tu bylo tak ... staré? Na stěně visel obrázek mladé dámy. Pravděpodobně moje babička. Dědeček se vrátil pro hodinky a pobídl mě, abych na něj počkala před domem.

Věděla jsem, že dříve dě-

deček bydlel v Písku v domu U Slo-
na. Možná se mu tak říkalo, proto-
že tam žil pán, který kdysi navštívil
Indii. Prý s sebou odtud přivezl slo-
na. Teď jsem tedy v tom domě u
řeky. Celé město vypadalo úplně
jinak, než jak ho znám já. Domy
nebyly tak omšelé, naopak byly
čerstvě natřené vápnem. Bylo po
válce a lidé nikam nespěchali. Ra-
dovali se ze svobody, ze slunce. Po
řece Otavě pluly vory. Měly namí-
řeno do Prahy. Auto, starou pra-
govku – jak mi vysvětlil praděde-
ček, jsem zahlédla jen dva-
krát. Společně jsme přešli starý

Medailon

Denisa zírala na medailon,
který držela v rukou. Byl teplý břez-
nový den a kamenný most v Písku
byl plný obvyklého ruchu. Lidé po-
bíhali sem a tam, smáli se a povída-
li. Řeka Otava odrážela sluneční
paprsky. Denisa stála na okraji mos-
tu a nakláněla se přes kamenný
okraj. Medailon, který držela nad
vodou, byl starý, s podobiznou a
stříbrem lemovaný.

Její oči se zalily slzami. Ro-
diče vypadali na malém obrázku tak
šťastně a usmívali se na ni, jako by
je netrápila žádná starost na světě.
Denisa zavřela oči při vzpomínce na
nehodu, která zaplavila v tu chvíli
její mysl. Sklonila hlavu. *Měla jsem
umřít. Je to všechno moje vina. Mě-*

kamenný most a dědeček mi řekl,
že jdeme do jeho práce v továrně
na obuv. „Co tady vlastně děláš?“
zeptal se mě. Já jsem však neměla
ponětí. „Vlastně bych ti měl spíše
já vysvětlit, co tady děláš,“ do ticha
řekl dědeček Josef. „Před mnoha
lety jsem tyto hodinky koupil od
jednoho obchodníka na trhu. Tvářil
se divně. Když jsem hodinky seřídil,
stalo se mi to samé co tobě. Probu-
dil jsem se v chalupě svého dědeč-
ka. Nevím, jak tyto hodinky fungují.
Tohle všechno pro mě zatím zůstá-
vá záhadou.“

la jsem umřít s nimi.

Myšlenky jí vířily hlavou
jako tornádo. Trhaly její duši na
kusy a s každou slzou se jí znovu a
znovu lámalo srdce. Když otevřela
oči, pohled jí spočinul na otcově
usmívající se tváři. On by chtěl, aby
to překonala. Vzpomněla si na to,
co jí říkal, když byla ještě malá.
“Život je dar. Je vzácný a dostáváš
jen jeden. Nepromarni ho.” Najed-
nou si Denisa začala uvědomovat
teplo slunečních paprsků ve tváři a
zvuky smíchu kolemjdoucích.

Ptáci ve větvích vrb na bře-
zích kolem mostu zpívali sladkou
píseň a vítr jí něžně odfoukl dlouhé
blondaté kadeře z tváře. Pomalu,
velmi pomalu se řetězy deprese na

Pořád jsem tomu nemohla uvěřit.
Nikdy jsem na kouzla nevěřila. Byla
jsem jako v transu. Celá krása to-
hoto města se mi rozplývá před
očima a vidím jen past, ze které
nevím jak uniknout. Najednou ce-
lým městem zaválo hlasité řinčení.
Ale slyšela jsem ho pouze já. Před
mýma očima se ztrácel obraz staré-
ho Písku a roztahovala se temná
tma. Zablikalo bílé světlo a začaly
se rýsovat barvy mého pokoje. Byl
to sen? Na nočním stolku tikaly
malé kapesní hodinky

Adéla Ševčíková, 7. A

jejím srdci začaly uvolňovat. Bolest
uvnitř hrudi, která ji doprovázela od
chvíle nehody, najednou polevila.
Denisa zvedla hlavu. Otřela si dlaní
slzy a její srdce bylo po mnoha týd-
nech zase lehčí.

Mladá žena se vzpřímila a
přitom jí medailon proklouzl mezi
prsty a spadl do třpytivé řeky. Spolu
s ním se potopila všechna její vina a
hanba. Bude to ještě trvat, ale ko-
nečně vyšla na cestu ke svobodě.
Když Denisa odcházela z mostu,
medailon dopadl na dno. Možná je
tam stále, ale neradila bych vám
snažit se ho najít.

Hanka Hartmanová 7. A

Těžit, či netěžit? To je to, oč tu běží...

Se třídou 4. B jsme se při hodině zeměpisu dostali k zajímavému tématu: Těžba hnědého uhlí v podkrušnohorských pánvích. Z médií je známé, že pokud nedojde k překročení limitů, může se tam těžit do roku 2028. Ale pokud by došlo k jejich překročení, zásoby uhlí by byly ještě na mnoho dalších let. S dětmi jsme si říkali, jak taková krajina vypadá, a přemýšleli jsme, co všechno asi řeší tamní podnikatelé a co si myslí obyvatelé. Děti pak napsaly své názory, které si také můžete přečíst.

Richard Ivanov: Já bych to zachoval. Protože tam jsou lidé a nechci, aby trpěli.

Lucie Müllerová: Zachovat tu krajinu. Protože tam bydlí lidé a třeba by neměli kam jít. A protože ještě ty lesy nám dávají kyslík. A ta továrna by si taky mohla najít jiný zdroj energie.

Alžběta Procházková: Určitě nechci, aby ty krásné lesy byly zničeny, protože tam je klid, je tam spousta krásných vděčných živočichů a někdy i potřebných živočichů. Fajn, občas jeden strom spadne, nebo ho

pokácí, ale to mi moc nevadí. Ale chci tím napsat, že určitě se nesmí kopat ani kácet a ničit lesy, krajina a prostředí!

Petr Bečka: Začít kopat na místě, kde není vesnice a kde jsou jen kameny.

Josef Svoboda: Bylo by lepší to ohraničit a lidi tam nechat bydlet. Protože by pak neměli svůj domov.

Lucie Zýková: Netěžit, protože kdyby se těžilo, tak by ta krajina byla ošklivá a lidé by tam nemohli bydlet.

Třída 4. B

Pasco v akci - Měření hladiny hluku

Žáci a žákyně 8. tříd naší školy v rámci svého fyzikálního laboratorního měření zjišťovali hladinu hluku během přestávek na 2. patře naší školy.

Použili ke svému měření technologii a zařízení firmy Pasco, konkrétně tablet, bezdrátové rozhraní SPARKlink Air, senzor intenzity hluku a program SPARKvue.

Hladina intenzity zvuku L je veličina

udávající intenzitu zvuku v jednotkách decibel [dB].



Žáci měřením zjistili, že průměrná hlučnost během přestávek je v rozmezí 40-50 dB. Výsledek je možný porovnat s níže uvedenou tabulkou. Výsledky jsou v normě, případné problémy by mohly nastat při hodnotách nad 80 dB.

Děkuji za spolupráci při měření p.uč.Markétě Liškové a p.uč. Oldřišce Beranové.

Pokud by případné zájemce zajímala naměřená minima, maxima a jednotlivá grafická zpracování, je možné výsledky měření nalézt na školním úložišti - Public (P:) ve složce Dokumenty - divisovah - Fyzika

Ing. Hana Divišová, Ph.D



| dB | Příklady a vnímání člověkem |
|-----|---|
| 0 | práh slyšitelnosti |
| 20 | hluboké ticho, bezvětrí, akustické studio |
| 30 | šept, velmi tichý byt či velmi tichá ulice |
| 40 | tlumený hovor, šum v bytě, tikot budíku |
| 50 | klid, tichá pracovna, obracení stránek novin |
| 60 | běžný hovor |
| 70 | mírný hluk, hlučná ulice, běžný poslech televize |
| 80 | velmi silná reprodukováná hudba, vysavač v blízkosti |
| 90 | silný hluk, jedoucí vlak |
| 100 | sbíječka, přádelna, maximální hluk motoru |
| 110 | velmi silný hluk, živá rocková hudba, kovárna kotlů |
| 120 | startující proudové letadlo |
| 130 | práh bolestivosti |
| 140 | akustické trauma, 10 m od startujícího proudového letadla |
| 170 | zábleskový granát |

Závody v Dračích lodích

Dračí lodě vyplouvaly v rámci Cipískoviště v pátek dopoledne. Tylovku reprezentovaly dvě posádky – černá a bílá - tvořené převážně nadšenými a všehoschopnými osmáky a deváťáky.

A tady několik postřehů účastníků i diváků:

Na „Dračích lodích“ panovala velmi příjemná atmosféra, kterou podpořilo vzájemné fandění škol. Oblečení se nešetřilo, všichni se namočili a při pádlování pocákali vodou. Stejně tak i hlasivky, kdykoliv jsme vítězili, křičeli jsme tak nahlas, jak jen jsme mohli. A fanoušci také. 😊



Bylo tam spousta skvělých lidí, pomáhali jsme si a společně fandili



ostatním školám (pokud ovšem nezávodili s námi).

„Dračí lodě“ byly ohromná zábava, i když to bylo namáhavé, hlavně posledních deset záběrů před cílem. Ruce jsme necítili a jenom už doufali, ať je brzy konec s tím, že jsme vyhráli. Hrozně fajn bylo fandění diváků okolo. 😊

Spousta napětí a čekání na to, kdo dojde jako první.

Úžasný zážitek, když se sejde skoro celá škola, jen aby podpořila naše

školní posádky! 😊

Zážitky byly ohromný! Tak se toho nebojte a za rok to jdete vyhrát!!!

😊😊😊



Z hodiny Čj 4. B – napiš dlouhou větu jednoduchou

Naše milá paní učitelka Miloslava Samšuková nám dnes dopoledne při hodině českého jazyka v naší krásně vyzdobené třídě 4. B



v prvním patře naší oblíbené základní školy Josefa Kajetána Tyla v Písku zadala velmi těžký domácí úkol.

Jan Novotný

Dítě odpočívalo ve svém krásném, útulném, růžovém pokoji uprostřed velkého domu na konci ulice Karla Hynka Máchy v Ústí nad Labem.

Filip Novák

Náš milý, hodný a inteligentní tatínek nám jednoho krásného, slunečného a prázdninového dne přinesl z hlubokého, temného lesa úplně plný košík hřibů smrkových.

Marek Bláha

Příběhy—vyjmenovaná slova po V

Pod vysokým břehem

Pod vysokým břehem žila vydra štíhlá jako vyžle. Její kamarád výr si zvykal na nové prostředí a kamarád vlk vždy o půlnoci vyl. Ta vydra ráda žvýkala trávu. Jednou přišli ke břehu kluci a strašně výskali. Vydře se ten povyk nelíbil. V té výhni se to nedalo vydržet, a tak řekla vlkovi, aby ty kluky vystrašil. Kdybyste na jejich místě byli vy, tak byste utíkali jako o život.

Jonáš Kymel, 3. D

Vítek

Vítek si se svou sestrou hrál rád na školu. Oslovovali se Vy a ne ty. Vítek byl vysoký a tak byl pan učitel. Jednou do třídy přiběhl pes a začal výt. Pak učitel ho napomínal, že se tady nesmí výskat a na to si mají zvykat. O hodině se taky nemůže

žvýkat. Učili se, že vydra patří mezi savce a výr mezi ptáky. Vítkova sestra je vyžle. Vždycky, když se má jít někam na výlet, je ve třídě povyk. Hlavně, když je horko jako ve výhni. Když zazvoní, sestra vyletí z lavice, protože je konec hodiny.

Vanesa Krejčová, 3. D

Byl jeden chlapec

Byl jeden chlapec, který dospělým lidem říkal Vy, ale zase jiný chlapec dospělým lidem tykal. Měl pořád ve zvyku žvýkat. Byl také moc vysoký a hubený, proto vypadal jako vyžle. Jednoho dne chlapec zůstal doma, protože čelo měl horké, jako když strčíte ruku do výhně. Tento den se učily děti ve škole o vydře a výrovi. Skončila hodina a děti začaly povykovat a výskat. Když začala další hodina, děti si zkoušely výt jako vlci.

Odpoledne odcházely ze školy, prošly dveřmi, nad kterými bylo napsáno „východ“.

Nela Vancová, 3. D

Výlet

„Vy jste ale ospinkané,“ řekla maminka, když nás v pondělí ráno budila. V neděli jsme totiž byli v zoologické zahradě. Neměli jste tak běhat, hlasitě výskat a dělat povyk. Musíte si zvykat, že budete brzy vstávat. Ale stálo to za to. Viděli jsme vydru, výra a dokonce výt vlka. Za vysokým plotem žvýkat nosophorec trávu. Venku běhala malá opička a byla hubená jako vyžle. Škoda, že bylo takové horko, úplně výheň.

Simona Černá, 3. D

Naše atletická naděje (rozhovor s Verčou Hurtíkovou)

JAK SES K ATLETICE DOSTALA?

Já jsem vždycky hodně sportovala, s tatškou jsme koukali na olympiády a běhání se mi líbilo, tak jsem se přihlásila na atletiku tady v Písku.

JAK DLOUHO SE JÍ VĚNUJEŠ?

Konkrétně atletice asi 2 roky, ale není to tak, že bych před tím nic nedělala.

JAK ČASTO MÁŠ TRÉNINKY?

Dvakrát týdně hodinu a půl, ale tré-

nuji i mimo ně.

DOPORUČILA BYS ATLETIKU I JINÝM LIDEM? PROČ?

Určitě bych ji doporučila, protože je na výběr z více zaměření a taky je tam skvělá parta lidí.

JAKÝ JE TVŮJ NEJAKTUÁLNĚJŠÍ VÝSLEDEK?

1. místo v běhu 800 metrů na čtyřboji za školu.

NA JAKÝ SVŮJ ÚSPĚCH JSI NEJVÍCE

HRDÁ?

Ted' momentálně na tenhle, protože mě to potěšilo a letos jsem poprvé běžela i čtvrtmaraton a i když časově to nebylo úplně dobré, tak jsem na sebe hrdá, že jsem to uběhla.

Verče moc děkujeme za rozhovor a přežeme spoustu dalších úspěchů. ☺

Gabriela Vandasová, 8. B

Jarní měsíce v 5. mateřské škole

Vynášení Zimy

V týdnu od 7. do 11. března se nejmladší kluci a holčičky ze třídy Kuřátek seznamovali se starou lidovou tradicí vynášení zimy. Naučili se říkadla a básničky o loučení se zimou a o vítání jara a za pomoci paní učitelky vytvořili Zimu - Morenu z větvi a krepového papíru. Nakreslili strašidelný obličej, nalepili vlasy z proužků papíru a na krk pověsili "korále" z vaječných skořápek. V pátek před Smrtnou nedělí, která letos připadla na 13. března, ji společně s kamarády ze třídy Sluníček odnesli k řece u staré elektrárny a tam ji hodili do vody. Moreně se ale asi pryč nechtělo a zůstala ležet na hladině, později uvízla u břehu... Druhý den sněžilo. Protože však každá zima jednou skončí, jara jsme se přece jenom zanedlouho dočkali.

Eva Janovská

Vítání jara – Sluníčkový den

Kolem 20. března se celá 5. MŠ oblékla do žluté barvy, aby přivítala



jaro. Děti přivolávaly jaro písničkami, básničkami, soutěžemi a ve žluté barvě vyběhly i na zahradu. Zahrada se celá rozzářila a sluníčko na chvíli zvědavě vykouklo z mraků, kdo tak krásně svítí. Sluníčkový den se opravdu vydařil.

Věra Křečková

Modrý zvoneček v Harmony

V březnu a dubnu děti ze Zvonečku chodily cvičit do Harmony Wellness Clubu. Pokaždé se do Harmony těši-



ly, co nového budou s cvičitelkou dělat – skákaly na míčích a trampolíně, zdolávaly překážkovou dráhu,

běhaly, cvičily s hudbou. Akce **Děti v pohybu** a skupinové cvičení se dětem moc líbilo.

Věra Křečková

Akce Bezpečný pejsek

Jedno dubnové dopoledne proběhla na naší školní zahradě zábavně naučná akce s názvem **BEZPEČNÝ PES**, kterou pořádal kynologický



servis. Krátké části teorie byly střídány s ukázkami výcviku psů. Děti se učily znát řeč psiho těla, mimiku a rozpoznat varovné signály. Vyzkoušely si techniku, jak se chránit v případě útoku psů, jak takovému útoku úplně předejít. Přednáška byla velice zajímavá a pejsci moc šikovní, pohlazení od dětí byla pro nás i pro ně nejlepší odměna.

Veronika Bláhová

Průřez akcí v březnu a dubnu:

Jahůdky a Sluníčka na koncertě v ZUŠ



Divadélko v MŠ - Téměř divadelní společnost – „O čarodějnicí“

V dubnu navštívilo divadélko s 2 pohádkami 5. MŠ. Děti děj pohádek sledovaly se zatajeným dechem. Reagovaly na herce a loutky, vytvářely kulisy, napovídaly loutkám,



hádky milují, zvyšují jim fantazii, tajemno, představivost a někdy i trochu strachu. Na pohádkách je však krásné, že vždy dobře dopadnou.

Čarodějnice u Sluníček

29. dubna se děti ze Sluníček přeměnily v čarodějnice. A že vypadaly opravdu hrůzostrašně, posuďte sami.



Kolektiv 5. MŠ

Jaro v KMŠ

Začátkem března se děti v Křesťanské mateřské škole jako vždy pečlivě připravovaly na Velikonoce. Kromě barvení vajíček, výroby velikonočních přání a poznávání lidových tradic jsme také děti seznamovali se smyslem jednotlivých velikonočních dnů. S vyprávěním o Květné neděli přišel za dětmi do školky P. Cyril Havel. Děti se také procvičily v různých sociálních



dovednostech, jako je spolupráce, vzájemná pomoc či přijímání druhého.

Zajímavou březnovou akcí prožily předškolní děti v Elimu, kam nás pracovníci ZŠ Cesta pozvali na Den zdraví. Děti plnily úkoly na několika stanovištích, dozvídaly se o zdravém životním stylu a vyzkoušely si různé možnosti, jak dobře o své zdraví pečovat.

Po Velikonocích přišel do školky za dětmi P. Ondřej Kymel s vyprávěním biblického příběhu O nevěřícím Tomášovi. Děti se hrou formou seznámily s podstatou příběhu. Samy si pak při hrách vyzkoušely, jaké to je, někomu věřit či nevěřit. Také trénovaly svou rozhodnost a obhájení svého názoru a učily se, že je dobré se spoléhat na vlastní rozum a nevěřit všemu, co nám někdo předkládá jako jistou pravdu.

Poslední březnový den jsme s dětmi z KMŠ strávili v píseckých



lesích. Prošli jsme se z Flekaček až k Novému rybníku. Cestou jsme pozorovali, co už v lese kvete a poslouchali, jak ptáčci svým zpěvem vítají jaro.

Začátkem dubna přijelo do

Křesťanské mateřské školky další z divadélek, tentokrát to bylo diva-



dlo KOS s pohádkou Jak skřítek málem zaspal jaro. Pohádka o tom, jak skřítkové vítali jaro a prožívali Velikonoce se dětem velmi líbila, zapojovaly se nadšeně do děje a pomáhaly skřítkům vyřešit všechna jejich trápení.

Ve středu 13. dubna jsme měli v KMŠ pozoruhodnou návštěvu. Na zahradě školky se děti setkaly s pracovníky Kynologického servisu a jejich psy v rámci akce Bezpečný pes. Děti se dozvěděly mnoho užitečných informací o psech a



jejich životě. Vyzkoušely si, co mají dělat v případě, že by je napadl neznámý pes a zjistily, jak se mají ke psům správně chovat. Setkání se psy se dětem moc líbilo, všichni si chtěli pejsky na závěr pořádně pohladit.



Koncem dubna byly děti z Křesťanské mateřské školy na zajímavém výletě. Vypravili jsme se do výukového střediska Fakulty ry-

bářství a ochrany vod Jihočeské univerzity Mevpis ve Vodňanech.

Děti zde absolvovaly dva výukové programy o rybách, jejich životě a životním prostředí.

V prvním programu s názvem "Putování s kapříkem Metlíkem" se dozvěděly děti spoustu zajímavostí o různých rybách a dalších obyvatelích našich vod. Zábavnou a hravou formou se seznámily se životem ryb, s jejich potravou, zvyky, také si vyzkoušely různé pokusy s vodou. Pod mikroskopy se podívaly na to, jak vypadá plankton, poznávaly různé vodní živočichy a také si zahrály štičí honičku. Asi nejzajímavějším zážitkem bylo pro děti i paní učitel-

ky setkání s živými raky. Mnohé děti se vůbec nebály si vzít raka do ruky a prohlédnout zblízka.

V dalších části naší návštěvy děti v krásně upraveném venkovním areálu poznávaly životní cyklus úhořů v programu "Kam plují ryby." Při překonávání různých překážek na hřišti se děti dozvíдалy o dlouhém putování úhořice Uršuly. Děti zjistily, jak žijí úhoři, jak cestují mezi mořem a řekami a co vše je při tomto putování může potkat.

Všechny aktivity děti velmi bavily, určitě se do Mevpisu opět vypravíme.

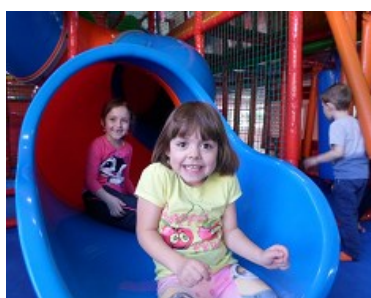
Lenka Kučerová

Střípky z 9. mateřské školy

BŘEZEN

„Princové jsou na draka,, - začátkem března jsme se zúčastnili pohádkového muzikálu s písničkami Z. Svěráka a J. Uhlíře. Představení se nám moc líbilo, zpívané písničky jsme dobře znali a tak jsme si i s herci pěkně zaspívali.

„Kovárna v Selibově,, - do Selibova jsme se vydali před Veliko-



nocemi, abychom si užili trochu tradice a velikonočního tvoření. Děti vyráběly zápichy do osení a o něco později jsme již soutěžili na zahradě.

DUBEN

„Hřiště bez bot,, - na tento výlet jsme se opět moc těšili. Cesta autobusem nám rychle utekla a v průlezkách jsme si všichni báječně užili celé dopoledne.

„Muzeum čokolády a marcipánu v Táboře,, - když do Tábora, tak na dobroty. S dětmi jsme vyrazili do Muzea čokolády a marcipánu a po sladkém vyprávění, tvoření a

mlsání jsme se vraceli do školky plni sladkých dojmů.



„Bezpečný pes,, - do naší školky za námi přijeli chovatelé psů, aby nám ukázali, jak máme k pejskům přistupovat, jak se k nim máme chovat a jak reagovat, když nám chce pes ublížit. Celý program pro nás byl velmi poučný a odnesli jsme si cenné rady.

„Plavání,, - od dubna do konce školního roku budeme chodit s dětmi plavat, abychom se naučili nejen nebát se vody, ale i základy plavání, splývání a potápění.

„Soutěžíme s Mikim a Kimi,, - naše školka se zapojila do soutěže Mary Kay. Celý týden jsme s dětmi vyráběli tučňáka Kimi z recyklovatelných materiálů a nyní napjatě čekáme, jak soutěž dopad-

ne.



KVĚTEN

„Člověk v zrcadle bajek,, - v květnu se část našich nejstarších dětí zúčastní akademie žáků ZŠ J.K. Tyla. Do divadla na vystoupení jsme

si připravili tanec na písničku Svátek zvířat a už se moc těšíme, až publiku předvedeme, co umíme.

„Den matek,, - druhou neděli v květnu opět slaví všechny maminky svátek a my i letos pro ně připravujeme malé překvapení, aby maminky věděly, že je máme moc rádi a že si jich vážíme.

Lucie Stejskalová

Březen v 11. MŠ

První březnový den se vydaly děti nejstarší děti z 11. MŠ do **Divadla Fráni Šrámka** na pohádku „**Princové jsou na draka**“.

Pro všechny děti pak bylo určené v MŠ **divadelní představení „O myšce Andulce“**.

Během měsíce března byli druháčkové 2x na **bruslení na zimním stadionu**, za 5 návštěv se řada z nich

naučila dobře bruslit, mnozí bruslili pouze s námi.

O koncertu v ZUŠ i **Velikonočním tvoření s Osadním výborem Hradiště** a **Putování za velikonočním zajíčkem s rodiči z „Veselé školky“** za už informace proběhla.

Nejstarší děti ukončily **návštěvy solné jeskyně** a začaly chodit **cvičit do Wellness Harmony**.

Na konci března ještě stihly děti z 2. třídy návštěvu „Pilařiště“ Sladovny,.

Zdenka Staňková



Putování za velikonočním zajíčkem s „veselou školkou“

Jako každý rok si udělali rodiče čas a připravili soutěže pro všechny děti z 11. MŠ. Počasí přálo, tak celá



akce mohla proběhnout na zahradě školky. Letos děti přivítali „králíci Bob a Bobek. Na jednotlivých stanovištích museli všichni splnit úkoly, pak se podepsat na velikonoční vejce, aby mohli dostat svou odměnu. Děti soutěže bavily a rodiče si to s nimi moc užili. Děkujeme za pomoc paní Kvěšové, Hájíčkové, Šatavové, Matáskové, Prokopové a dědovi Novákovi.



Zdenka Staňková

Dubnové aktivity na Hradišti

Začátkem dubna se vydaly starší děti na další interaktivní **výstavu do Sladovny – „Malá planeta“**, kde se dozvěděly zajímavosti o lidech na celém světě.



Druhý den je čekali v **knihovně ZŠ J.K.Tyla**, kde pro ně školáci se svými učitelkami připravili program na

téma „**Včelí medvídci**“

S tradicemi a „**Životem na řece**“ provedla všechny paní dudačka Novotná.

Děti z 1.třídy jezdí **do solné jeskyně** a druháčci pokračovali v dalších lekcích **cvičení ve Wellness Harmony**.

Stejně jako ve všech školkách v Písku proběhl i na Hradišti **zápis**

děti na další školní rok. Potěšující je, že byl letos velký zájem rodičů.

Nemohli jsme vynechat návštěvu **Prácheňského muzea s výstavou**

„**Co lítá v Písku?**“, kterou nás provedl zoolog. Kromě vyprávění děti skládaly puzzle, vyplňovaly pracovní list a poznávaly ptáčky podle hlasu.

50 kg víček jsme předali pro zdravotně postiženého Matouše. Děkujeme všem, kdo sbírá s námi.

Do školky také přišla paní učitelka ze **ZUŠ na nábor pro hudební obor** na nový školní rok.

A **čarodějnice na Hradišti?** To je samostatný článek.

Zdenka Staňková

Na Hradišti se umí bavit

Stejně jako minulý rok spojili všichni své síly – především 11. MŠ s Osadním výborem Hradiště, TJ Hradiště, provozovatel bufetu na hřišti a „Veselá školka“ sdružení rodičů při 11. MŠ. K těm všem se přidala řada dalších příchozích – malých i velkých.

Páteční dopoledne patřilo přede-

vším dětem z 11. MŠ, které se všechny se svými učitelkami převlékly za čarodějnice. Po vlastnoručně upečené svačince – buřtech, došlo na čarodějnické soutěže, které připravila 11. MŠ, a se kterými pomohly maminky - čarodějnice. Po splnění úkolů obdržely děti Čarodějnické vysvědčení a sladkou odměnu. Starší se pak s chutí pustili do zdo-

bení májky na sobotní večer, kdy program na Hradišti pokračoval.



Zdenka Staňková

Piškorky nás baví

25. dubna proběhlo školní kolo v piškorkách.

V kategorii 1.tříd zvítězil **Šimon Doležal** z 1. A, druhý byl **Sebík Peterek** z 1. A a třetí **Karolína Poláková** také z 1.A

V kategorii 2. - 3. tříd získal první

místo **Matěj Záluský** z 3. C (bez jediné porážky), druhý byl **Tran Truc Quynh (David)** ze 3.C a o třetí místo se podělila **Viktorka Mohňanská** ze 3.B a **Jiří Mašek** ze 3.D.

V kategorii 4. – 5. tříd zvítězil bez jediné porážky **Ben Chmelík** ze 3.

A, druhý byl **Filip Janovský** z 5.A a o třetí místo se dělí **Marek Bláha** ze 4.B a **Dominik Novák** ze 4.A.

Vítězům blahopřejeme a na všechny hráče se těšíme i v příštím roce

Alice Bláhová a Míla Samšuková

Recitační úspěchy našich žáků

3. března 2016 proběhla **Přehlídka dětských recitátorů** v DDM Písek. A zde jsou výsledky:

I. kategorie 1. místo - postup **Viktorie Mohňanská** (3. B) 3. místo **Anna Kocová** (3. B)

II. kategorie 1. místo - postup **Marie Záluská** (5.B) 3. místo **Prokop Vovesný** (4. A)

III. kategorie 3. místo **Jindřiška Vovesná** (7. B)

A další ceny si přivezla naše děvčata z **krajské přehlídky**, která se konala 29. 4. 2016 v Českém Krumlově.

Viktorka Mohňanská i Maruška Záluská zvítězily ve svých kategoriích!

(II. kat. je s postupem na **Celostátní přehlídku dětských recitátorů .)**

Gratulujeme!

M. Samšuková

Vtipy na prázdniny - Cestování

Rodina jede na dovolenou, když tu náhle zakřičí manželka:

"Zastav, zapoměla jsem vypnout žehličku, dům nám shoří!"

"Klidně sed', zrovna jsem si vzpomněl, že jsem zapomněl zavřít vodu v koupelně!"

Přijde turista do hotelu:

"Přál bych si pokoj s tekoucí vodou."

"Tak to jste přišel pozdě, pane, včera nám opravili střechu."

Vlak jede krajinou, leč náhle stojí. "Co se děje?" ptají se cestující. "Na kolejích stojí kráva," zní odpověď průvodčího. Odehnali tedy krávu a jeli dál. Za chvíli však vlak stojí znovu. A opět kráva! Když se to opakovalo ještě nejméně pětkrát, ptá se jeden z pasažérů:

"Propána, to se tu potuluje tolik krav?" "Ani ne," říká strojvedoucí, "to je pořád ta stejná. Už jsme ji zase dohnali."

V autobuse sedí starší pán a chlápek. Začnou se bavit a chlapík se ptá: "Dědo, kam jedete?"

„Máme sraz s maturitní třídou, studoval jsem ji před 70 roky“

„. A kolik vás po takové době ještě jezdí?“

„Posledních 5 let jezdím jenom já.“

Ptá se žena muže v lokálce:

"Proč jedeme za babičkou vlakem, když máme nového Forda?"

"Jo. Klíče od garáže jsou v bytě, klíč od bytu je ve voze a vůz je v garáži. Proto jedeme vlakem."



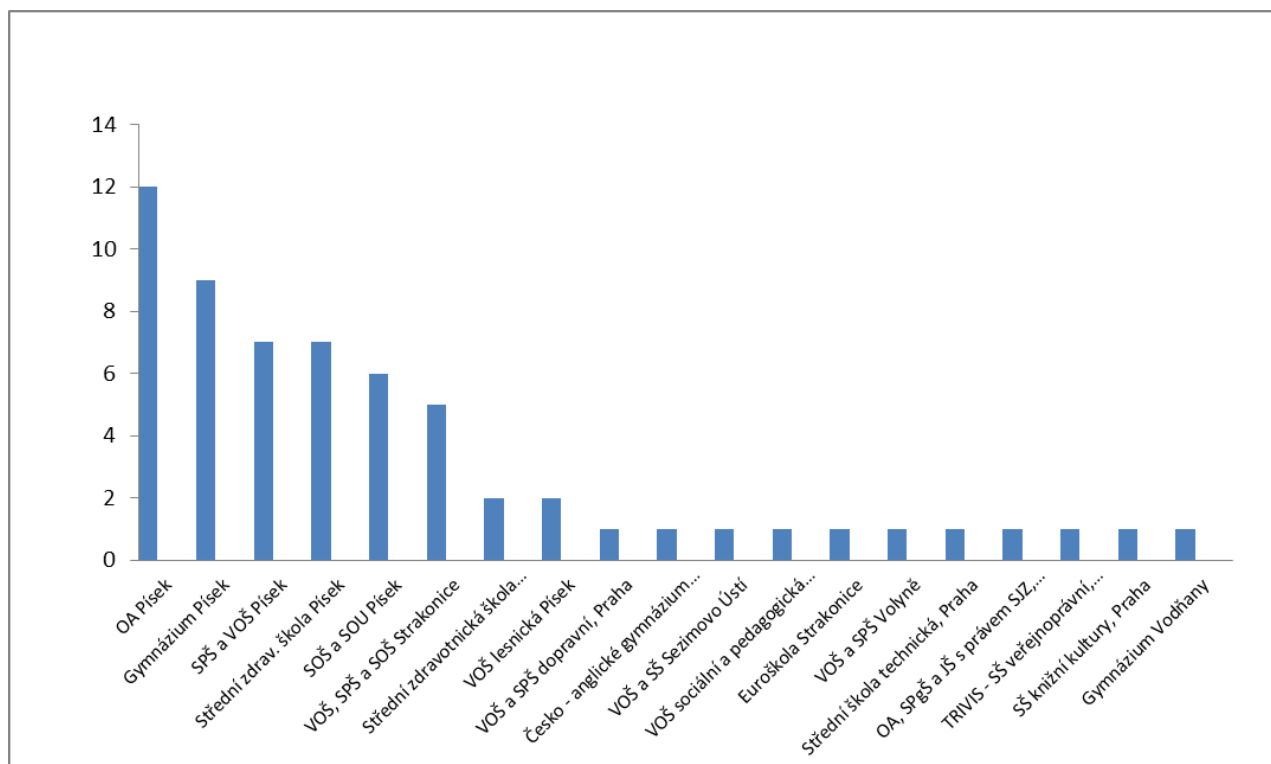
Luštíme s Tyláčkem

| | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| T | S | M | D | O | M | Á | C | Í | Ú | K | O | L | Y | F | K | Á | M |
| E | U | Č | E | B | N | I | C | E | G | A | T | E | K | Y | Í | E | Í |
| S | P | Ž | I | D | L | E | E | Ž | U | T | E | T | Y | Z | Z | I | M |
| T | L | | | A | K | Ž | U | T | M | E | S | I | Z | I | I | M | E |
| Y | O | Á | L | A | V | I | C | E | A | D | T | Č | A | K | M | E | Š |
| T | V | C | R | H | T | K | E | J | O | R | P | U | J | A | Z | C | H |
| Ř | Á | Y | S | O | T | P | A | K | D | A | Š | K | O | L | A | R | O |
| Í | N | K | E | D | U | Ř | T | R | O | J | Ú | H | E | L | N | Í | K |
| D | Í | M | Š | I | Ž | Í | A | N | I | T | Š | E | Č | I | T | P | Z |
| Y | T | E | I | N | V | T | Š | T | Ě | L | O | C | V | I | K | A | Y |
| L | I | S | T | A | O | E | K | R | U | Ž | Í | T | K | O | V | P | K |
| U | P | Í | R | | | L | A | M | A | T | E | M | A | T | I | K | A |
| S | I | P | E | J | Ě | D | P | Ř | Í | R | O | D | O | V | Ě | D | A |

PROJEKT//TROJÚHELNÍK//
 JAZYKY//TAŠKA//
 HODINA//PŘÍTEL//
 UČEBNICE//PAPÍR//
 DĚJEPIS//TUŽKA//
 SUPLOVÁNÍ//KRUŽÍTKO//
 GUMA//PROJEKT//
 LAVICE//TESTY//
 DOMÁCÍÚKOLY//TUŽ//
 ČEŠTINA//TĚLOCVIK//
 ŽIDLE//PÍSEMKY//
 KATEDRA//TŘÍDY//
 UČITEL//ŠKOLA//SEŠIT//
 ZKOUŠENÍ//PRAVÍTKO//
 FYZIKA//CHEMIE//
 PŘÍRODOVĚDA//
 MATEMATIKA//ZMIZÍK//
 TEST//TUŽ//PITÍ//TÁC

Gabriela Vandasová, 8. B

Anketa – Kam půjdou naši deváťáci po základce?



Všem deváťákům přejeme, aby se jim na nových školách líbilo a aby na naši Tylovku rádi vzpomínali.

Pavel Černý 9. C



TYLÁČEK - ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Eva Laksarová,
Mgr. Veronika Kramplová

Grafická úprava a počítačová sazba:

Mgr. Markéta Lišková

Fotografická spolupráce:

Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Gabriela Vandasová 8. B

Anna Reinišová 7. B

Jan Kříž 9. C

Pavel Černý 9. C

Adresa redakce:

Tyláček,
ZŠ J. K. Tyla,
Tylova 2391
397 01 Písek

telefon:

382215104/129

e-mail:

tylacek@zstylova.cz

Toto číslo bylo předáno do tisku 8. 5. 2016

Počet výtisků: 750

Drobné chyby — redakční šotek Tylida

Časopis je připravován v aplikaci MS Publisher.

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o. Krasíkovická 1787, 393 01 Pelhřimov

Růžená 2016 – Kurz výtvarné tvorby a fotografování



Akademie 2016

